

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: Udrag fra GRISEN. (F. A. Dahlgren.)

Citation: Aakjær, Jeppe: "Digte 1908-1918. - 1918", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1908-1918. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 260. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer02val-shoot-idm139850572693920/facsimile.pdf> (tilgået 23. september 2021)

Anvendt udgave: Digte 1908-1918. - 1918

GRISEN.

(F. A. Dahlgren.)

Og Grisen sprang gryntende langs et Stakit,
 Rof-øf; rof-øf, rof, øf, øf!
 „Jeg kan, øj andet tro, end det gi'r sig om lidt.“
 Rof-øf, rof-øf; rof, øf, øf!

Og Grisen stak Trynen ind under en Saa,
 „Det var dog rart at vide, om Krogen sidder paa.“

Og Grisen hug Skallen mod Ledet og peb:
 „Nej dette her gaar langt over Svine-Begreb!“

Saa løb den imod Stolpen med hele sin Skrot:
 „Nej Fanden staar i Sylten, det gjorde inte godt!“

Saa slog han til den anden Ledstolpe saa hvast:
 „Aa hav da, aa hav da, for slige Trynekast!“

Saa gned han sig mod Lægten og tiggede om Vej:
 „Lad Svinebæster trygle, men ikke længer jeg!“

Saa stak han af i Lunt imod Stien saa fort.
 „Et Hul maa li' godt findes, om end det holder haardt.“

Og Grisen han vrødte fra tolv og til ét:
 „Nej varer dette længe, jagu' saa bli'r jeg svedt!“

Og Grisen han rendte fra et og til to:
 „Pyh, dette koster Flæsk, men jeg gi'r mig ingen Ro.“

Og Grisen galoperer fra to og til tre.
 „Det Hul var højest aparte, som jeg aldrig skal se!“

Der rendte han — og rendte sine Kløver itu.
 Rof-øf, rof-øf; rof, øf, øf.
 Ja jeg tør næsten sværge, han render der endnu:
 „Rof-øf, rof-øf; rof, øf, øf!“

3/7 1904.